

Rolnummer 280

Arrest nr. 36/92
van 7 mei 1992

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag gesteld door het Arbeidshof te Antwerpen, vierde kamer, bij arrest van 3 april 1991 in zake Isabella Vrancken tegen de v.z.w. Algemene Compensatiekas voor Werknemers.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. Delva en I. Pétry, en de rechters F. Debaedts, L. De Grève, H. Boel, L. François en P. Martens, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter J. Delva,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*   *

I. *Onderwerp*

Bij vonnis van 3 april 1991 heeft het Arbeidshof te Antwerpen, vierde kamer, volgende prejudiciële vraag gesteld aan het Hof :

" Schendt artikel 62, § 3, van het koninklijk besluit van 19 december 1939 tot samenvatting van de wet van 4 augustus 1930 betreffende de kindertoelagen voor loonarbeiders, en de koninklijke besluiten krachtens een latere wettelijke delegatie genomen, - gewijzigd door het koninklijk besluit nr. 7, van 18 april 1967, en door de wet van 14 mei 1971, en door de wet van 22 november 1973, zoals van kracht tot de wijziging door de wet van 14 juni 1985, - artikel 6, respectievelijk 6bis, van de Grondwet, waar volgens deze bepaling enkel het jonge meisje recht heeft op kinderbijslag ? " .

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil*

Uit het dossier van de rechtspleging in het bodemgeschil blijkt :

2.1. Op 5 oktober 1984 dagvaardde Isabella Vrancken, invalide, zonder beroep, wonende te Brasschaat, de v.z.w. Algemene Compensatiekas voor Werknemers, A.C.V.W., met zetel te Antwerpen, voor de Arbeidsrechtbank van Antwerpen, ten-einde :

- te zien en te horen zeggen voor recht dat zij ten minste met ingang van augustus 1983 gerechtigd is op kinderbijslag met betrekking tot het kind Strijbos Luc, geboren te Ekeren op 1 juli 1967, gezien dit kind geen andere dan huishoudelijke arbeid verricht;

- voormelde v.z.w. te zien en te horen veroordelen in terugbetaling aan verzoekster van een wederrechtelijk uitgevoerde inhouding ten belope van 46.017,- frank ten titel van

terugvordering van ontvangen kinderbijslagen voor de periode augustus 1983 tot juli 1984, vermeerderd met de vergoedende interesten vanaf 27 juli 1984 en de gerechtelijke interesten;

- de v.z.w. te zien en te horen veroordelen om met betrekking tot het kind Luc aan verzoekster de kindervergoeding ononderbroken uit te betalen tot hij ten minste de volle leeftijd van vijftwintig jaar heeft bereikt.

2.2. De elfde kamer van de Arbeidsrechtbank van Antwerpen heeft deze vordering bij vonnis van 18 oktober 1985 ontvankelijk doch ongegrond verklaard en heeft de vordering van de tegenpartij ontvankelijk en gegrond verklaard. De Arbeidsrechtbank overwoog dat er in artikel 62, § 3, voormeld, enkel sprake is van het jonge meisje-huishoudster, dat de moeder vervangt die volledig ongeschikt is om haar huishouden te verzorgen, terwijl ten deze de kinderbijslag gevraagd wordt voor de zoon Luc, die geen andere dan huishoudelijke arbeid verricht.

2.3. Isabella Vrancken heeft bij verzoekschrift van 25 november 1985 tegen dat vonnis hoger beroep ingesteld.

2.4. Het Arbeidshof overweegt in zijn arrest waarbij de prejudiciële vraag aan het Hof wordt gesteld, dat de tekst van artikel 62, § 3, eerste lid, 1°, c, of 2°, op zichzelf duidelijk is : deze spreekt enkel over " het jonge meisje, dat als huishoudster " de moeder vervangt of bijstaat, en niet over een " jongen " in dezelfde situatie. Het gaat hier evident om een verschillende behandeling, enkel gebaseerd op het geslacht van het kind dat in de huishouding die rol op zich neemt. Volgens het Arbeidshof is de bepaling niet strijdig met andere hogere rechtsnormen dan artikel 6 of 6bis van de Grondwet en kan zij evenmin worden uitgelegd op een andere wijze dan in de zin van een verschillende behandeling van vrouwelijke en mannelijke kinderen.

III. De rechtspleging voor het Hof

De prejudiciële vraag is bij het Hof aanhangig gemaakt door verzending van een expeditie van voormelde verwijzingsbeslissing die op 14 april 1991 ter griffie is ontvangen.

Bij beschikking van 14 april 1991 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel aangewezen, conform de artikelen 58 en 59, tweede en derde lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers H. Boel en L. François hebben op 17 april 1991 geoordeeld dat er geen toepassing diende te worden gemaakt van de artikelen 71 en 72 van de organieke wet.

Van de verwijzingsbeslissing is conform artikel 77 van de organieke wet kennis gegeven bij ter post aangetekende brieven van 19 april 1991.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 14 mei 1991.

Er zijn geen memories ingediend.

Bij beschikkingen van 1 oktober 1991 en van 6 maart 1992 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 12 april 1992 en 12 oktober 1992.

Bij beschikking van 10 maart 1992 heeft het Hof beslist dat de zaak in gereedheid is en de dag van de terechtzitting bepaald op 2 april 1992.

Op de terechtzitting van 2 april 1992 :

- hebben de rechters-verslaggevers H. Boel en L. François verslag uitgebracht;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de organieke wet die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. *In rechte*

Ten aanzien van de omstreden bepaling

B.1. Uit het dossier van de voorafgaande rechtspleging blijkt dat het geschil voor het verwijzingscollege betrekking heeft op een periode die inging op 1 augustus 1983.

Derhalve dient het Hof na te gaan of die bepaling onder de toen geldende bewoordingen van artikel 62, § 3, van het koninklijk besluit van 19 december 1939 " tot samenvatting van de wet van 4 augustus 1930 betreffende de kindertoeslagen voor loonarbeiders, en de koninklijke besluiten krachtens een latere wetgevende delegatie genomen " in overeenstemming is met het bepaalde in artikel 6 en 6 bis van de Grondwet.

B.2. Ten gevolge van de wijziging die is ingevoerd bij de wet van 14 mei 1971 (*Belgisch Staatsblad*, 30 juni 1971), luidde voormelde bepaling als volgt :

" § 3. De kinderbijslag wordt verleend tot vijftientwintig jaar ten behoeve van :

1° het jonge meisje dat, als huishoudster, de overleden moeder vervangt en geen andere dan huishoudelijke arbeid

verricht; voor de toepassing van deze bepaling worden met de overleden moeder gelijkgesteld :

a) de uit de echt gescheiden moeder, de van tafel en bed gescheiden moeder, de in feite gescheiden moeder;

b) de moeder die wegens een blijvende geestesziekte in een instelling is geplaatst;

c) de moeder die wegens ernstige ziekte, blindheid, verlamming of gebrekkigheid volledig ongeschikt is haar huishouden te verzorgen gedurende ten minste zes maand, op voorwaarde dat er in het gezin geen andere persoon dan het meisje is om de moeder in het huishouden te vervangen; de ongeschiktheid wordt vastgesteld zoals bepaald door de Koning;

2° een jong meisje uit een gezin met ten minste vier kinderen, van wie er ten minste drie rechtgevend op kinderbijslag zijn, en dat de moeder-huishoudster in haar taak bijstaat; noch de moeder, noch het meisje mogen andere dan huishoudelijke arbeid verrichten " .

Die bepaling bleef van kracht tot 22 juli 1985, datum van inwerkingtreding van de wet van 14 juni 1985 tot wijziging van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders (*Belgisch Staatsblad*, 12 juli 1985). Die wet heeft namelijk de woorden " jong meisje " vervangen door de woorden " ongehuwd kind " .

De nieuwe bepaling maakt niet het voorwerp uit van de prejudiciële vraag.

Ten aanzien van de ongelijke behandeling

B.3. De grondwettelijke regels van de gelijkheid der Belgen voor de wet en van de niet-discriminatie sluiten niet uit dat een verschil in behandeling tussen bepaalde categorieën van personen zou worden ingesteld, voor zover voor het criterium van onderscheid een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Het bestaan van een dergelijke verantwoording moet worden beoordeeld, met inachtneming van het doel en de gevolgen van de bestreden maatregel en van de aard van de in het geding zijnde beginselen; het gelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer vaststaat dat de aangewende middelen

redelijkerwijze niet evenredig zijn met het beoogde doel.

B.4. Door het voordeel van de in artikel 62, § 3, van voormelde gecoördineerde wet bedoelde kinderbijslag enkel te verlenen ten behoeve van het " jong meisje ", en zodoende het kind van het mannelijke geslacht dat dezelfde taak waarneemt daarvan uit te sluiten, stelt bedoelde bepaling een niet verantwoord onderscheid in en schendt zij derhalve de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

artikel 62, § 3, van het koninklijk besluit van 19 december 1939 " tot samenvatting van de wet van 4 augustus 1930 betreffende de kindertoeslagen voor loonarbeiders, en de koninklijke besluiten krachtens een latere wetgevende delegatie genomen " - gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 7 van 18 april 1967, bij de wet van 14 mei 1971, en bij de wet van 22 november 1973, zoals van kracht tot de wijziging door de wet van 14 juni 1985 - schendt de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet, waar die bepaling enkel kinderbijslag verleent ten behoeve van " het jong meisje ".

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 7 mei 1992.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

J. Delva